

eul_wid: aqo-ag

Αἴσωπος ὁ μυθολόγος · Aesop the Fabulist

Fables of Syntipas the Philosopher

Μῦθοι Συντίπα τοῦ Φιλοσόφου

Period: Ἀρχαϊκή [Archaic](#)
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι [Mixed Dialects](#)
Domain: Μυθιστορία [Fiction](#)
Format: Πεζός [Prose](#)

- 1 (τ) ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΕΤΤΙΞ ὄνος ἀκούσας φωνῆς τέττιγος ἡδέως αὐτῇ ἐπετέρπετο καὶ τὸν τέττιγα ἐπηρώτα λέγων, τί ἄρα τρεφόμενος οὕτω γλυκεῖαν ἔχει τὴν φωνήν. ὁ δὲ τέττιξ τῷ ὄνῳ ἀντέφησεν· „ἡ ἐμὴ τροφή ἀήρ ἐστὶ καὶ δρόσος“. ὁ δὲ ὄνος τούτου ἀκούσας τοῦ ῥήματος ἐνόμισε μέθοδον εὐρηκέναι, δι' ἧς ὁμοίαν τῷ τέττιγι σχοίη φωνήν, καὶ τὸ στόμα εὐθὺς ἀνοίξας πρὸς τὸν ἀέρα κεχήνωτο ὡς δεξόμενος δῆθεν δρόσον εἰς διατροφήν, ἕως οὗ τῷ λιμῷ τέλειον διεφθάρη. οὗτος ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινὰ τὰ φυσικὰ τοῖς παρὰ φύσιν ἐξομοιοῦν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἀφρόνως ἐπιχειρεῖν. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ ἄνθρωπός τις ἦν πένης, ὃς καὶ ξύλων γόμον ἐπὶ τῶν νώτων ἐβάσταζε. ^[1]
- 2 (τ) κατὰ δὲ τὴν ὁδοιπορίαν ἰλιγγιάσας ἐκαθέσθη καὶ τὸν γόμον κατέθετο καὶ τὸν Θάνατον οἰκτρῶς ἀνεκαλεῖτο λέγων· „ὦ Θάνατε“. αὐτίκα γοῦν ὁ Θάνατος ἔφθασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφησε· „τίνος χάριν ἐκάλεσάς με;“ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνὴρ· „ἵνα τὸν γόμον ἀπὸ τῆς γῆς συνεξάρης μοι.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πάντες ἄνθρωποι φιλόζωοι τυγχάνουσιν, εἰ καὶ θλίψει καὶ ἀνάγκαις συνέχονται. ΧΕΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ χελιδὼν καὶ κόραξ περὶ κάλλους ἀλλήλοις ἐμάχοντο. ^[1]
- 3 (τ) φησὶν οὖν ὁ κόραξ τῇ χελιδόνι· „τὸ σὸν κάλλος ἐν μόνῳ τῷ ἔαρι καταφαίνεται, ἐν δὲ τῷ τοῦ χειμῶνος καιρῷ οὐ δύναται πρὸς τὸ ψυχρὸς ἀντισχεῖν, τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα καὶ τῷ κρύει τοῦ χειμῶνος καὶ τῷ καύσῳ τοῦ θέρους γενναίως ἀνθίσταται.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ὑγίεια καὶ ῥώμη σώματος κρείττων κάλλους καὶ ὠραιότητος πέφυκεν. ΠΟΤΑΜΟΙ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ ποταμοὶ συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὴν θάλασσαν κατητιῶντο λέγοντες αὐτῇ· „διὰ τί ἡμᾶς εἰσερχομένους ἐν τοῖς <σοῖς> ὕδασι καὶ ὑπάρχοντας ποτίμους καὶ γλυκεῖς ἀλμυροὺς ἀπεργάζῃ καὶ ἀπότους;“ ἡ δὲ θάλασσα ἰδοῦσα, ὅτι αὐτῆς καταμέμφονται, λέγει πρὸς αὐτούς· „μὴ ἔρχεσθε καὶ μὴ γίνεσθε ἀλμυροί. ^[5]
- 4 (τ) “ οὗτος ὁ μῦθος παριστᾷ τοὺς ἀκαίρως αἰτιωμένους τινὰς καὶ παρ' αὐτῶν μᾶλλον ὠφελουμένους. ΓΑΛΗ γαλῆ τις ἐν χαλκευτικῷ εἰσελήλυθεν ἐργαστηρίῳ κάκεῖσε ῥῖνον εὐροῦσα σιδηροῦν τοῦτον ἱκανῶς ἀνέλειχεν, ὥστε τὴν ἑαυτῆς ἀποτρίβεισθαι γλῶτταν καὶ δεινῶς ἐκδαμάσασθαι καὶ ῥοὴν αἵματος ἀφιέναι. ^[1]
- 5 (τ) ἡ δὲ γαλῆ μᾶλλον ἐτέρπετο δοκοῦσα δῆθεν τὸν σίδηρον καταβιβρώσκειν, ἕως ἡ αὐτῆς γλῶττα παντελῶς ἐκδεδαπάνητο. οὗτος ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πράττων τις ἔργον ἀλυσιτελὲς ὡς ἐπωφελὲς μᾶλλον καὶ τούτῳ δυσάποσπαστως προσκείμενος ἐς ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ μεγάλως καταλυμαίνεται. ΘΗΡΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ ἀνὴρ τις θηρευτῆς λύκον θεασάμενος προσβάλλοντα

τῇ ποιίμνῃ καὶ πλεῖστα τῶν προβάτων, ὡς δυνατόν, διασπαράττοντα τοῦτον εὐμηχάνως θηρεύει καὶ τοὺς κύνας αὐτῷ ἐπαφίησι φθεγξάμενος [δὲ] πρὸς αὐτόν· „ὦ δειλότατον θηρίον, ποῦ σου ἡ προλαβοῦσα ἰσχὺς, ὅτι τοῖς κυσὶν ὅλως ἀντιστῆναι οὐκ ἠδυνήθης;“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ τέχνῃ καθέστηκε δόκιμος. ^[5]

- 7 (τ) ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ δύο ἀλέκτορες ἀλλήλοισ ἐμάχοντο. καὶ ὁ μὲν εἷς ἡττηθεὶς τόπῳ ἐν παραβύστῳ ἐκρύβη, ὁ δὲ ἕτερος τὴν νίκην ἀράμενος ἐφ’ ὑψηλοῦ τινος ἔστηκεν δωματίου τὰ μεγάλα φρουαττόμενος καὶ τῇ νίκῃ ἐγκαυχώμενος, ἕως ἀετὸς καταπτὰς τοῦτον ἐκεῖθεν ἀνήρπασεν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐ χρή τινα ἐπ’ εὐτυχίᾳ καὶ δυνάμει μέγα φρονεῖν καὶ ἀφρόνως σοβαρεύεσθαι. ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ περιστερά τις σφόδρα ἐδίψα καὶ ἐφ’ ὕδατος ζήτησιν τῇδε κάκεῖσε περιήρχετο. ^[1]
- 8 (τ) ἰδοῦσα δὲ ἐν τινι τοίχῳ ἐζωγραφημένην ὑδρίαν ἐδόκει ἀληθῶς ὁρᾶν ὕδατος σκεῦος μεστὸν καὶ ἐλθοῦσα τοῦ πιεῖν τῷ τοίχῳ προσέκρουσε καὶ αὐτίκα τοῦ ζῆν ἀπορρήγνυται. ὅτε δὲ πρὸς τελευταίαν ἐγγίσασα ἀναπνοὴν ἦν, ἐν ἑαυτῇ ἔλεγεν ὅτι „δυστυχὴς ὄντως ἐγὼ καὶ ἀθλία, ἐφ’ ᾧ ὕδατος γλιχομένη μὴ θανάτου ἐμνημόνευον.“ ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς πολὺ κρείττων ἢ μακροθυμία τῆς ἀλογίστου σπουδῆς καὶ ταχυτήτος. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΠΟΙΜΗΝ κόραξ ἀετὸν ἐθεάσατο ἄρνα τῆς ποιίμνης ἀφαρπάζοντα καὶ ἠθέλησε δῆθεν τοῦτον ἐκμιμήσασθαι. ^[1]
- 9 (τ) ἰδὼν δὲ ἐν τῇ ποιίμνῃ κριὸν ἐπειράθη τοῦτον ἀρπάσαι. τῶν δὲ ὀνύχων αὐτοῦ τῷ τοῦ κριοῦ συσχεθέντων ἐρίῳ φθάσας ὁ ποιμὴν καὶ τοῦτον πλήξας ἀπέκτεινεν. ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς ἀνίσχυρος ἀνὴρ τῷ δυνατωτέρῳ ἑαυτοῦ ἀφομοιοῦσθαι πειρώμενος οὐ μόνον ἀσθενὴς εἶναι καὶ ἀφελὴς ἀπελέγχεται, ἀλλὰ καὶ κακῶς ἐξ ἀφροσύνης ἀποθνήσκει. ΛΑΓΩΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ λαγῶς τις ἐδίψα καὶ ἐν φρέατι κατῆλθε τοῦ ὕδωρ πιεῖν· ἀφ’ οὗ καὶ ἡδέως πολὺ ἐπεπώκει. ^[1]
- 10 (τ) ὅτε δὲ ἐκεῖθεν ἀνελθεῖν ἔμελλεν, ἀμηχανία συνεσχέθη περὶ τὴν ἄνοδον καὶ τὰ μέγιστα ἠθύμει. ἀλώπηξ δὲ ἐλθοῦσα κάκεῖσε τοῦτον εὐροῦσα ἔφη πρὸς αὐτόν· „μεγάλως ὄντως ἐσφάλης πρότερον γὰρ ὥφειλες βουλευσασθαι, πῶς ἔσται σοι τοῦ φρέατος ἀνελθεῖν καὶ εἶθ’ οὕτως ἐν αὐτῷ κατελθεῖν.“ ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς αὐτοβούλως πράττοντας καὶ μὴ πρότερον συμβουλευομένους. ΤΑΥΡΟΣ, ΛΕΑΙΝΑ ΚΑΙ ΣΥΑΓΡΟΣ ταῦρος εὐρηκῶς κοιμώμενον λέοντα τοῦτον κερατίσας ἀπέκτεινεν. ^[1]
- 11 (τ) ἐπιστᾶσα δὲ ἡ ἐκείνου μήτηρ πικρῶς αὐτὸν ἀπεκλαίετο. ἰδὼν δὲ αὐτὴν σύαγρος ὀλοφυρομένην μακρόθεν ἐστὼς ἔφη πρὸς αὐτήν· „ὦ πόσοι ἄρα τυγχάνουσιν ἄνθρωποι θρηνοῦντες, ὧν τὰ τέκνα ὑμεῖς ἀπεκτείνετε.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖ τις, μετρηθήσεται αὐτῷ. ΒΟΥΚΟΛΟΣ ποιμὴν τις ἀπολέσας ἐν τῶν προβάτων ἐδεήθη τοῦ θεοῦ συνθήκας ποιούμενος ὡς, εἴγε τοῦτο ἐφεύροι, ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς θυσίαν προσάξει. ^[1]
- 12 (τ) περιερχόμενος δὲ ὁρᾷ τὸ αὐτοῦ πρόβατον ὑπὸ λέοντος βιβρωσκόμενον. καὶ τοῦτο ἰδὼν ἐν ἑαυτῷ ἔλεγεν ὡς „εἰ μόνον τὸν τοῦ θηρίου διαδράσαιμι κίνδυνον, καὶ ἕτερον πρόβατον εἰς λύτρου δῶρον προσενέγκοιμι.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τὴν ἰδίαν ζωὴν ἄνθρωποι παντὸς κέρδους καὶ πλούτου προτιμωτέραν ἔχουσιν. ΤΑΥΡΟΙ ΔΥΟ ΚΑΙ ΛΕΩΝ λέων προσβαλὼν ταύροις δυσὶν ἐπειρᾶτο τούτους καταθoinήσασθαι. ^[1]
- 13 (τ) οἱ δὲ τὰ ἑαυτῶν κέρατα ἐπ’ ἴσης αὐτῷ παρατάξαντες οὐκ εἶων τὸν λέοντα μέσον αὐτῶν παρελθεῖν. ὁρῶν τοίνυν ἐκεῖνος, ὡς ἀδυνάτως ἔχει πρὸς αὐτούς, κατεσοφίσατο τοῦ ἐνὸς καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφησεν ὡς „εἴγε τὸν σὸν ἐταῖρον προδώσεις μοι, ἀβλαβῇ σε διατηρήσω.“ καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀμφοτέρους τοὺς ταύρους ἀνήρηκεν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ πόλεις καὶ ἄνθρωποι ἀλλήλοισ ὁμονοοῦντες οὐ συγχωροῦσιν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς περιγενέσθαι, τῆς δ’ ὁμονοίας καταφρονοῦντες εὐχερῶς ἄρδην τοῖς ἐναντίοις ἀλίσκονται. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΞ ἀλώπηξ καὶ πίθηξ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὠδοιπόρουν. ^[1]
- 14 (τ)

παρερχόμενοι δὲ διὰ τινων μνημείων ἔφη ὁ πίθηξ τῇ ἀλώπεκι ὡς „πάντες οἱ νεκροὶ οὗτοι ἀπελεύθεροι τῶν ἐμῶν γεννητόρων ὑπάρχουσιν.“ ἡ δὲ ἀλώπηξ λέγει τῷ πίθηκι „εὐκαίρως ἐψεύσω· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐνταῦθα ταφέντων ἀπελέγξει σε δύναται.“ οὗτος ὁ μῦθος παριστᾷ τὸν τοὺς ψευδολόγους ὀρθῶς διελέγχοντα καὶ τοὺς προδήλως τὸ ψεῦδος ἀντὶ ἀληθείας προσφέροντας. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΘΗΡΕΥΤΑΙ ἔλαφός τις διψῶσα κατῆλθεν ἐπὶ τινὰ πηγὴν τοῦ ὕδωρ πιεῖν. ^[1]

15 (τ) ἰδοῦσα δὲ ἐν τῷ ὕδατι τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ὁμοίωμα τῇ μὲν τῶν ποδῶν λεπτότητι ἀπηρέσκετο, τῇ δὲ τῶν κεράτων μορφῇ ἐπετέρπετο. ἄφνω δὲ τινες ἐφίστανται θηρευταὶ καὶ ταύτην ἐδίωκον. καὶ καθ' ὅσον μὲν ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἔτρεχεν, τῶν διωκόντων ὑπερεγίνετο, φθάσασα δὲ εἰς ἕλος ἀπροσδοκῆτως εἰσελθεῖν τῶν αὐτῆς κεράτων τοῖς κλάδοις συμπλακέντων ὑπὸ τῶν διωκόντων καταλαμβάνεται καὶ στενάχασα ἔφη· „οἴμοι τῇ ταλαιπώρῳ, ὅτι ἐφ' οἷς ἀπηρεσκόμην, ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον διεσφζόμην, οἷς δὲ ἐνεκαυχόμην, ὑπ' αὐτῶν δὴ καὶ ἀπόλλυμαι.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐ χρή τινὰ τῶν ἐν ἑαυτῷ τι ἐπαινεῖν, εἰ μὴ τὰ εὐχρηστα καὶ ἐπωφελῆ. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΧΑΛΚΕΙΣ ἦν τις κύων χαλκῶν τινῶν ἐν οἰκίᾳ διάγων. ^[1]

16 (τ) κᾀκεινων μὲν ἐργαζομένων οὗτος εἰς ὕπνον ἐτρέπετο, εἰς ἐστίασιν δὲ καθεζομένων ἐγίνετο ἔξυπνος καὶ τοῖς ἑαυτοῦ κυρίοις χαριέντως προσεπέλαζεν. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· „πῶς τῷ μὲν ψόφῳ τῶν βαρυτάτων σφυρῶν οὐδ' ὅλως ἐξυπνίζῃ, τῷ δὲ βραχυτάτῳ κρότῳ τῶν μυλοδόντων ταχέως διεγείρῃ;“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ ἄνθρωποι ἀνήκοι, ἐφ' οἷς δῆθεν ὠφελεῖσθαι караδοκοῦσι, ταχέως τούτοις καὶ ὑπακούουσιν· ἐν οἷς δ' ἀπαρέσκονται, ἀπειθεῖς πάντες καθίστανται [καὶ ὀκνηροὶ τε καὶ ῥάθυμοι]. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ ἀλώπηξ θεασαμένη ἐγκάθειρκτον λέοντα καὶ τούτου στᾶσα ἐγγὺς δεινῶς αὐτὸν ὕβριζεν. ^[1]

17 (τ) ὁ δὲ λέων ἔφη πρὸς αὐτήν· „οὐ σύ με καθυβρίζεις, ἀλλ' ἡ προσπεσοῦσά μοι ἀτυχία.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς πολλοὶ τῶν ἐνδόξων δυσπραγίαις περιπίπτοντες ὑπ' εὐτελῶν ἐξουθενοῦνται. ΟΦΙΣ ΠΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ὄφεις τις ἔρπων παρὰ πολλῶν συνεπατεῖτο. ^[1]

18 (τ) πορευόμενος δὲ εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰδωλεῖον εἰσελήλυθεν. ὁ δὲ Ἀπόλλων εὐθὺς ἔφη πρὸς αὐτόν· „εἰ ὦλεσάς γε τὸν πρῶτόν σε συμπατήσαντα, οὐδεὶς ἂν τῶν ἐτέρων κατατετολμήκει σου.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ προλαβόντως σφαλέντες, εἴπερ εὐθὺς σωφρονίζοιντο, οἱ ἕτεροι δι' ἐκείνων κατάφοβοι γίνονται. ΚΥΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ λέοντος δορὰν κύνες εὐρόντες διεσπάραττον ταύτην. ^[1]

19 (τ) τούτοις δὲ ἀλώπηξ ἰδοῦσα ἔφη· „εἰ οὗτος ὁ λέων τοῖς ζῶσι συνῇν, εἴδετε ἂν τοὺς αὐτοῦ ὄνυχας ἰσχυροτέρους τῶν ὑμετέρων ὀδόντων.“ ὁ μῦθος δηλοῖ τοὺς τῶν ἐνδόξων καταφρονοῦντας, ὅταν τῆς δόξης ἐκπίπτωσιν. ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΟΥΣΑ ἔλαφος νόσῳ περιπεσοῦσα ἐπὶ τινος τόπου πεδινοῦ κατακέκλιτο. ^[1]

20 (τ) τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θέαν αὐτῆς ἐλθόντα τὴν παρακειμένην τῇ ἐλάφῳ νομὴν κατεβοσκήθησαν. εἶτα ἐκείνη τῆς νόσου ἀπαλλαγεῖσα τῇ ἐνδείᾳ δεινῶς κατετρύχετο καὶ τῇ νομῇ τὸ ζῆν προσαπώλεσεν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς περιττοὺς καὶ ἀνονήτους κτῶμενοι φίλους ἀντὶ κέρδους ὑπ' αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται. ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΚΥΩΝ ἀνὴρ κλέπτης παρερχόμενον κύνα ἰδὼν διηνεκῶς αὐτῷ ψωμοὺς προσέρριπτε. ^[1]

21 (τ) λέγει οὖν πρὸς τὸν ἄνδρα ὁ κύων· „ἄνθρωπε, ἄπιθι ἐξ ἐμοῦ. ἡ γὰρ πολλή σου αὕτη εὐνοία μᾶλλον με τὰ μέγιστα θροεῖ.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ πολλὰ δῶρά τισι παρεχόμενοι δῆλοί εἰσι τὴν ἀλήθειαν ἀνατρέποντες. ΛΑΓΩΟΙ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞΕΣ λαγωοὶ τινες πρὸς ἀετὸν πόλεμον συγκροτοῦντες τὰς ἀλώπεκας εἰς συμμαχίαν προσεκαλοῦντο. ^[1]

22 (τ) αἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπον· „ἐτοίμως ἂν εἴχομεν συμμαχεῖν ὑμῖν, εἰ μὴ ἥδειμεν, τίνες τέ ἐστε καὶ τίνι διαμάχεσθε.“ ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς τοῖς ἰσχυροτέροις προσκρούοντας καὶ ἑαυτοῖς ἐξ αὐτῶν

κίνδυνον ἐπάγοντας. ΠΑΙΣ ΛΟΥΟΜΕΝΟΣ παῖς τις εἰσελθὼν ἐπὶ τινὰ ποταμὸν ἀπολούσασθαι καὶ μὴ εἰδὼς νήχεσθαι ἐκινδύνευεν ἀποπνιγῆναι· καὶ τινὰ παρερχόμενον ἄνδρα ἰδὼν εἰς βοήθειαν τοῦτον ἐκάλει. ^[1]

- 23 (τ) ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦτον διασώζων ἐκεῖθεν ἔλεγεν αὐτῷ· „ἵνα τί μὴ νήχεσθαι εἰδὼς τῆς τοσαύτης κατατετόλμηκας πλημμύρας;“ ὁ δὲ παῖς αὐτῷ ἔφη· „τέως νῦν βοήθει μοι καὶ μετὰ ταῦτα ὀνειδίσον.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ὁ ἐν περιστάσει τινὰ προσονειδίζων ἀκαίρως αὐτοῦ καὶ ἀπρεπῶς καταμέμφεται. ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ ἀετός τις τῇ ἀλώπεκι φιλιωθεὶς τοὺς αὐτῆς μετὰ ταῦτα καταβέβρωκε σκύμνους. ^[1]
- 24 (τ) ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν μὴ δυναμένη τῆς θείας δίκης ἐδέετο κατ’ αὐτοῦ. μιᾷ γοῦν συμβέβηκε θυσίαν τινὰ ἐπὶ βωμοῦ κατακαίεσθαι. ὁ δὲ ἀετὸς καταπτὰς βρῶμα ἐκεῖθεν ζέον ἐξήρπασε καὶ τοῖς ἑαυτοῦ νεοσσοῖς διαδέδωκεν· οἱ δὲ νεοσσοὶ ἐσθίοντες ὑπὸ τῆς ζέσεως εὐθὺς διεφθάρησαν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ τῶν ἀνθρώπων δυνάσται καὶ ἄδικοι, εἰ καὶ παρὰ τῶν ἀδικουμένων μηδὲν πάσχουσιν, ἀλλὰ γε ταῖς ἐκείνων ἀραῖς θείαν ἀγανάκτησιν ἐπισπῶνται. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ ὥρα χειμῶνος ἔχισ τις πλησίον ὁδοῦ κατέκειτο καὶ τῇ τοῦ ψύχους σφοδρότητι ἐκινδύνευε διαφθαρῆναι. ^[1]
- 25 (τ) ἀνὴρ δέ τις παρερχόμενος καὶ ταύτην ἰδὼν κατῴκτειρε καὶ ἄρας τῆς γῆς τῷ ἰδίῳ κόλπῳ ἐναπέθετο. ἡ δὲ ἔχισ διαθερμανθεῖσα εὐθὺς καιρίῳ δήγματι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινεν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ὁ φύσει κακός, κἂν ἀγαθόν τι παρ’ οὐτινοσοῦν ἐπισπάσαιτο, τῷ εὐεργέτῃ μᾶλλον κακὰ ἀποδίδωσιν. ΙΞΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ ἀνὴρ τις ἰξευτῆς κατέσχε τινὰ πέρδικα καὶ εὐθὺς αὐτὸν καταθῦσαι ἠθέλησεν. ^[1]
- 26 (τ) ὁ δὲ πέρδιξ τῆς ἰδίας ζωῆς ἀντεχόμενος πρὸς τὸν ἰξευτὴν συνέθετο, ὡς „εἴ με τῶν δεσμῶν ἐλευθερώσεις, πολλοὺς πέρδικας ἐκμειλιζάμενος προσαγάγω σοι.“ ὁ δὲ ἰξευτῆς τῷ τούτου λόγῳ μᾶλλον μανεῖς τοῦτον αὐτίκα ἀνήρηκεν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ὁ ἐτέρῳ παγίδας ἰστῶν αὐτὸς ἐν αὐτῇ ὡς σκαιὸς ἐμπεσεῖται. ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ ἀνὴρ τις ὄρνιν ἐκέκτητο χρυσοῦν ὦν καθ’ ἐκάστην αὐτῷ τίκτουςαν. ^[1]
- 27 (τ) ὁ δὲ μὴ τῷ καθημερινῷ ἐκείνῳ ἐπαρκούμενος κέρδει, ἀλλ’ ἀφρόνως τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος τὴν ὄρνιν κατέθυσεν· ἐδόκει γὰρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις αὐτῆς θησαυρῷ τινὶ ἐντυχεῖν. καὶ μηδὲν ὅλως ἐφευρὼν καθ’ ἑαυτὸν ἔλεξεν ὡς „ἐλπιδὶ θησαυροῦ ἐπερειδόμενος καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κέρδους ἐξέπεσον.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς [οἱ] πολλοὶ τῶν πλειόνων ὀρεγόμενοι καὶ τῶν ὀλίγων ἐκπίπτουσιν. ΚΥΩΝ ΚΡΕΑΣ ΦΕΡΩΝ κύων ἀρπάσας βρῶμα ἐκ μακελλίου ὥχето φυγὰς ἐκεῖθεν καὶ ἔφθασεν ἐπὶ τινὰ ποταμόν. ^[1]
- 28 (τ) περαιούμενος δὲ αὐτὸν ὁρᾷ ἐν τοῖς ὕδασι τὴν τοῦ βρώματος σκιὰν πολλῶ οὖσαν, οὗ ἔφερεν, εὐμεγεθεστέραν. καὶ τοῦ στόματος ἀπορρίψας τὸ βρῶμα ἐπὶ τὴν ὁραθεῖσαν αὐτοῦ σκιὰν κατηπείγετο. τῆς δὲ ἀφανοῦς γενομένης στραφεὶς ὁ κύων τὸ ἀπορριφέν ἄραι οὐδὲν ἐφεῦρε τὸ σύνολον. καὶ γὰρ ἐκεῖνο παρὰ τινος καταπτάντος κόρακος εὐθὺς ἠρπάγη καὶ κατεβρώθη. εἴτα ὁ κύων ἑαυτὸν ἐταλάνιζε· „τί ἄρα πέπονθα“ λέγων, „ὅτι, ὃ εἶχον, ἀφρόνως καταλιπὼν ἐφ’ ἕτερον ἀφανὲς ἠπειγόμεν· κἀκεῖνου ἀποτυχὼν καὶ τοῦ προτέρου ἐξέπεσον.“ ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς ἀκορέστως ἔχοντας καὶ τῶν περιττῶν ὀρεγομένους. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ ὄνος καὶ ἵππος ὑπάρχον ἀνθρώπῳ τινὶ καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἰδίαν ὑπηρεσίαν ἐπλήρου. ^[1]
- 29 (τ) ἀλλ’ ὁ μὲν ἵππος ἀνέσεως πολλῆς παραπολαύων δαψιλῶς ἐτρέφετο, χαίτην τε καὶ πλοκάμους ὑπὸ τῶν ἱπποκόμων ἐκαλλωπίζετο καὶ ὁσημέραι τοῖς ὕδασιν ἀπελούετο. ὁ δὲ ὄνος διόλου ἀχθοφορῶν τῷ τῶν γόμων βάρει κατετρύχετο. μιᾷ γοῦν ὁ τοῦ ἵππου κύριος ἐπιβάς αὐτοῦ ἐπὶ τινὰ πόλεμον ἀπῆει καὶ μάχης συγκροτηθείσης ὁ ἵππος εὐθὺς ἐπλήγη καὶ ἀνῆρέθη. ἰδὼν δὲ τὴν αὐτοῦ ἀπώλειαν ὁ ὄνος ἑαυτὸν μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας. ὁ μῦθος δηλοῖ,

ὥς ὁ πενιχρὸς βίος ἀνεπίφθονος τυγχάνων πολλῶ τοῦ πλούτου ὡς κινδυνώδους προτιμότερος.
ΟΝΑΓΡΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ ὄναγρος ὄνον ἰδὼν βαρὺν γόμον ἐπαγόμενον καὶ τὴν δουλείαν αὐτῷ
ἐπονειδίζων ἔλεγεν· „εὐτυχὴς ὄντως ἐγώ, ὅτι ζῶν ἐλευθέρως καὶ διάγων ἀκόπως αὐτοσχέδιον
καὶ τὴν νομὴν ἐν τοῖς ὄρεσι κέκτημαι. ^[1]

- 30 (τ) σὺ δὲ δι’ ἄλλου τρέφῃ καὶ δουλείαις καὶ πληγαῖς καθυποβάλλῃ διηνεκῶς.“ συνέβη γοῦν
αὐθωρὸν λέοντά τινα φανῆναι καὶ τῷ μὲν ὄνῳ μὴ προσπελάσαι ὡς συνόντος αὐτῷ τοῦ
ὀνηλάτου, τῷ δὲ ὀνάγρῳ μεμονωμένῳ τυγχάνοντι σφοδρῶς ἐπελθεῖν καὶ αὐτῷ θέσθαι
κατάβρωμα. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ ἀνυπότακτοι καὶ σκληροτράχηλοι τῇ αὐτοβουλίᾳ φερόμενοι
καὶ βοηθείας τινὸς μὴ δεόμενοι αὐθωρὸν πτώμα γίνονται. ΣΥΚΗ ΚΑΙ ΕΛΑΙΑ συκὴ τις ὥρᾳ
χειμῶνος τὰ ἑαυτῆς ἀποβαλοῦσα φύλλα ὑπὸ τινος ἐλαίας πλησιαζούσης τὴν γύμνωσιν
ὠνειδίζετο λεγούσης, ὡς „ἐγὼ καὶ χειμῶνος καὶ θέρους τοῖς φύλλοις μου κεκαλλώπισμαι καὶ
ἀείφυλλος πέφυκα· σὺ δὲ μόνῳ τῷ θέρει πρόσκαιρον ἔχεις τὸ κάλλος. ^[5]
- 31 (τ) “ οὕτω δὲ αὐτῆς καυχωμένης κεραυνὸς ἄφνω θεόθεν κατηνέχθη καὶ ταύτην κατέφλεξε, τῆς δὲ
συκῆς τὸ παράπαν οὐ καθήψατο. οὕτως οἱ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ τύχῃ ἐγκαυχώμενοι ἐξαίσιον [τὸ]
πτῶμα ὑφίστανται. ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥΡΟΣ ἀνὴρ τις κηπουρὸν τινα θεασάμενος τῶν λαχάνων
ἀρδεῖαν ποιοῦμενον ἔφη πρὸς αὐτόν· „πῶς τὰ μὲν ἄγρια φυτὰ μήτε φυτευόμενα μήτε
ἐργαζόμενα ὥραϊα πεφύκασιν, τὰ δὲ τῆς ὑμῶν φυτηκομίας πολλάκις ξηραίνεται;“ ὁ δὲ κηπουρὸς
ἀντέφησεν, ὡς „τὰ ἄγρια τῶν φυτῶν μόνη τῇ θεῇ προνοίᾳ ἐφορᾶται, τὰ δὲ ἡμεῖς ὑπὸ χειρὸς
ἀνθρωπίνης ἐπιμελεῖται. ^[5]
- 32 (τ) “ ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς κρείττων ἢ τῶν μητέρων ἀνατροφή πέφυκε τῆς τῶν μητρειῶν ἐπιμελείας.
ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΜΑΚΕΛΛΕΥΣ κύων ἐν μακελλίῳ εἰσελθὼν καρδίας βρῶμα ἐκεῖθεν ἀφήρπασεν. ^[1]
- 33 (τ) ὁ δὲ γε μακελλεὺς ἐπιστραφεὶς ἔλεγεν αὐτῷ· „οὐ καρδίαν ἀνήρπασας, ἀλλὰ καρδίαν ἐνέθου
μοι. εἰ γὰρ αὐθις ἐνταῦθα εἰσέλθῃς, ἐγὼ σοι τὰ τῆς ἀρπαγῆς ἐπιδείξω ἐπίχειρα.“ ὁ μῦθος δηλοῖ,
ὡς ἐν τῷ παθεῖν τις ἐπισπᾶται τὸ μαθεῖν καὶ προσεκτικῶς ἔχειν. ΚΗΠΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ κύων
κηπουροῦ τινος εἰς φρέαρ ἐμπέπτωκεν. ^[1]
- 34 (τ) ὁ δὲ κηπουρὸς κατελθὼν αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀνεκῦσαι δεινῶς ὑπ’ αὐτοῦ ἐδήχθη δόξαντος μᾶλλον
τὸν ἄνδρα βούλεσθαι αὐτὸν ἐπὶ πλέον καταβυθίσαι τῷ ὕδατι. ὁ δὲ κηπουρὸς ὑπὸ τοῦ κυνὸς
δηχθεὶς „δικαίως“ ἔφη „πέπονθα, ὅτι σε τοῦ φρέατος ἐκβαλεῖν ἐσπουδακῶς χαλεπῶς μᾶλλον
ὑπὸ σου τετραυμάτισμαι.“ ὁ μῦθος οὗτος τοὺς ἀχαρίστους καὶ ἀγνώμονας ἐλέγχει. ΓΑΣΤΗΡ ΚΑΙ
ΠΟΔΕΣ ἀνδρὸς τινος ἡ γαστὴρ τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ περὶ ἰσχύος διεφέρετο. ^[1]
- 35 (τ) οἱ μέντοι πόδες ἔλεγον τῇ γαστρί ὡς „ἡμεῖς σοῦ ἐσμεν ἰσχυρότεροι ἅτε δὴ καὶ διαβαστῶντές
σε.“ ἡ δὲ γαστὴρ τοῖς ποσὶν ἀντέφησεν ὡς „εἰ μὴ ἐγὼ τὰς βρώσεις ἐδεχόμην, ὑμεῖς ἀδυνάτως
ὅλως στῆναι εἴχετε ἄν.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ ἅπαν στρατεύματα πρὸς τὴν μάχην ἀδόκιμον
γίνεται, εἰ μὴ πρότερον ὑπὸ τοῦ στρατηλάτου γυμνάζοιτο καὶ παραθαρρύνοιτο. ΝΥΚΤΕΡΙΣ,
ΚΕΠΦΟΣ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ νυκτερίς, κέπφος καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν ἔθεντο τοῦ ἐπὶ τινα
δῆθεν ἐμπορίαν ἀπελθεῖν. ^[1]
- 36 (τ) καὶ ἡ μὲν χρυσόν, ὁ δὲ χαλκόν, ἡ δὲ ὑφάσματα δανειακῶς ἐξελάβοντο καὶ ἐν πλοίῳ ἀποθέμενοι
τοῦ πλοῦς εὐθὺς εἶχοντο. ἄφνω δὲ ζάλη καὶ καταιγὶς διαπνέουσα εἰς κλύδωνα μέγιστον τὸ
πέλαγος ἦρε καὶ τὸ σκάφος διασπαράξασα τὰ ἐν αὐτῷ πάντα τῷ βυθῷ παραδίδωσιν. ἐξ ἐκείνου
δὲ ἡ μὲν νυκτερίς τοὺς δανειστὰς πτοουμένη καὶ δεδιῶσα καὶ ἑαυτὴν ὑποστέλλουσα μόνη τῇ
νυκτὶ ἐξέρχεται. ὁ δὲ κέπφος ἐπὶ τῆς θαλάσσης τὰς διατριβὰς ἔχει τὸν χαλκὸν ἀναζητῶν. ἡ δὲ
βάτος τοῖς ἱματισμοῖς τῶν παραπορευομένων συμπλέκεται τὰ ὑφάσματα εὐρεῖν διόλου
σπουδάζουσα. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕκαστον χρή μετὰ τὴν ἑκβασιν τῶν
ἐπικινδύνων πράξεων προσεκτικῶς ἐξ αὐτῶν ἔχειν, ὥστε μὴ αὐθις τοῖς ἐκ τούτων ὁμοίοις

κακοῖς περιπετῇ γίνεσθαι. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ λέων γηράσας καὶ ἀτονήσας καὶ ἑαυτὸν μὴ δυνάμενος διατρέφειν ἐπειρᾶτο μηχανικῶς διαζῆν. ^[1]

37 (τ) νοσεῖν οὖν προσποιούμενος κατέκλινεν ἑαυτὸν ἔν τινι σπηλαίῳ, εἶτα τῶν ἄλλων θηρίων εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ παραγινόμενων εὐθὺς ἕκαστον αὐτῶν ἀρπάζων κατήσθιε. γνοῦσα δὲ ἡ ἀλώπηξ τὴν αὐτοῦ πανουργίαν οὐκ ἤθελε πρὸς αὐτὸν ἀνελθεῖν, ἀλλὰ μακρόθεν ἐστῶσα ἐπηρώτα τὸν λέοντα, ὅπως δῆθεν τὰ κατ' αὐτὸν ἔχει. ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔλεγε· „τίνος χάριν οὐκ εἰσέρχῃ πρὸς με;“ ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀντέφησεν ὡς „πολλῶν ἵχνη ἐνταῦθα ἐώρακα εἰσελθόντων μὲν, μὴ ἐξελθόντων δέ.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὑφορᾶσθαι δεῖ τὰ τῶν πρακτέων ἐπικίνδυνα καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποδιδράσκειν, ἀσφαλίζεσθαι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δόλῳ καὶ ὑποκρίσει φιλίας πειρωμένων ἐτέρους λυμαίνεσθαι. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΑΙΝΑ κύων καταδιώκων λύκαιναν ἐφρυάττετο τῇ τε τῶν ποδῶν ταχυτῇτι καὶ τῇ ἰδίᾳ ἰσχύι καὶ ἐδόκει φεύγειν τὴν λύκαιναν δι' οἰκείαν δῆθεν ἀσθένειαν. ^[1]

38 (τ) στραφεῖσα οὖν ἡ λύκαινα ἔφησε πρὸς τὸν κύνα· „οὐ σὲ δέδοικα, ἀλλὰ τὴν τοῦ σοῦ δεσπότου καταδρομήν.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐ δεῖ τινα ἐγκαυχᾶσθαι τῇ τῶν ἐτέρων γενναιότητι. ΝΕΑΝΙΣΚΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΡΠΙΟΣ νεανίσκος τις ἐν τοῖς ἐξωτάτοις καὶ ἐρημικωτάτοις τόποις ἀκρίδας ἠπείγετο κατασχεῖν. ^[1]

39 (τ) καὶ ἰδὼν μέσον αὐτῶν σκορπίον ἐδόκει κάκεῖνον ἀκρίδα ὄντως τυγχάνειν καὶ τὴν χεῖρα ἐκτείνας ἐξᾶραι αὐτὸν τῆς γῆς ἔμελλεν. ὁ δὲ σκορπίος τὸ αὐτοῦ κέντρον πρὸς τὸ νύξαι τὸν νέον ἰθύνας ἔφη πρὸς αὐτόν ὡς „εἰ ὅλως τετόλμηκάς μου καθάψασθαι, παρεσκευάσα ἄν σε ἀπολῦσαι καὶ ἅς κατέσχες ἀκρίδας.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐ χρή τοῖς σκαιοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπ' ἴσης ἐντυγχάνειν, ἀλλ' ἐκάστῳ πρὸς τὴν ἰδίαν γνώμην δεόντως προσομιλεῖν. ΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑἶΓΕΣ ΑἶΓΡΙΑΙ ταῦρος λέοντά τινα ἀποδιδράσκων ἔν τινι σπηλαίῳ καταφυγὴν ἔθετο. ^[1]

40 (τ) ἐν αὐτῷ δὲ ἔτυχεν ἀγρίας αἶγας τυγχάνειν, αἱ δὲ καὶ τὸν ταῦρον εὐθὺς ἐκεράτιζον. ὁ δὲ ταῦρος πρὸς αὐτάς ἔλεγεν ὡς „οὐχ ὑμᾶς δέδοικα, ἀλλὰ τὸν τοῦ σπηλαίου ἔξωθεν ἐστηκότα.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τοῖς [ἐν] δυσπραγίαις ὑπὸ δυναστῶν περιπίπτουσι πάντες οἱ ἐντυγχάνοντες μισητῶς ἐπεμβαίνουσιν. ΑἰθιοΨ ἸΝΔΟΣ ΛΟΥΟΜΕΝΟΣ ἀνὴρ τις ἐωρακὼς Αἰθιοπὰ τινα Ἴνδον λουόμενον ἐν τῷ ποταμῷ ἔφη πρὸς αὐτόν· „μὴ συνταράσσης καὶ θολοποιῆς τὸ ὕδωρ. ^[1]

41 (τ) οὐδέποτε γὰρ λευκὸς γενήσῃ τῷ σώματι.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐδὲν τῶν φυσικῶν πραγμάτων τῆς φυσικῆς ιδιότητος μεταβάλλεται. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΝΙΣ γυνή τις χήρα ὄρνιν ἐκέκτητο ἐν αὐτῇ ὦδον καθ' ἐκάστην ἀποτίκτουσαν· ἦν καὶ δαψιλῶς διέτρεφεν ἡ γυνὴ δοκοῦσα ὡς τοῖς πλείοσι σιτίοις δύο ἔσται γεννῶσα ὥα. ^[1]

42 (τ) ἡ δὲ ὄρνις ὑπὸ τῆς πλησμονῆς ἐμβριθῆς γενομένη οὐδὲ τὸ ἐν ὦδον γεννᾶν ὡς τὸ πρότερον ἠδύνατο. ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς οἱ τῶν πλειόνων ὀρεγόμενοι καὶ τῶν ἐν χερσὶν ὀλίγων στερίσκονται. ΜΥΡΜΗΞ ΚΑΙ ΤΕΤΤΙΞ μύρμηξ τις ὥρα χειμῶνος, ὃν θέρους συνήγαγε σῖτον, καθ' ἑαυτὸν ἥσθιεν. ^[1]

43 (τ) ὁ δὲ τέττιξ προσελθὼν αὐτῷ ἠτεῖτο μεταδοθῆναι αὐτῷ ἐκ τῶν αὐτοῦ σιτίων. ὁ δὲ μύρμηξ ἔφη πρὸς αὐτόν· „καὶ τί ἄρα πράττων διετέλεις ἐφ' ὅλῳ τοῦ θέρους καιρῷ, ὅτι μὴ συνέλεξας σῖτον ἑαυτῷ εἰς διατροφήν;“ ὁ δὲ τέττιξ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησεν ὡς „τῷ μελωδεῖν ἀπασχολούμενος τῆς συλλογῆς ἐκωλύομην.“ τῇ γοῦν τοιαύτῃ τοῦ τέττιγος ἀποκρίσει ὁ μύρμηξ ἐπιγελάσας τὸν ἑαυτοῦ σῖτον τοῖς ἐνδοτέροις τῆς γῆς μυχοῖς ἐναπέκρυψε καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγατο ὡς „ἐπεὶ τότε ματαίως ἐμελώδεις, νυνὶ λοιπὸν ὀρχήσασθαι θέλησον.“ ὁ μῦθος παριστᾷ τοὺς ὀκνηροὺς τε καὶ ἀμελεῖς καὶ ἐν ματαιοπραγίαις διάγοντας κἀντεῦθεν ὑστερουμένους. ΛΥΚΟΣ

ΚΑΙ ΑΙΞ αἰγός τινος ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς νεμομένης λύκος ἐπιστὰς κάτωθεν ἐπειράτο αὐτὴν κατασχεῖν καὶ βεβρωκέναι. ^[1]

44 (τ) μὴ δυνάμενος δὲ ὅλως ἐπαναβῆναι τῇ πέτρᾳ ἐστὼς κάτωθεν πρὸς τὴν αἶγα ἔφησεν· „ὦ ταλαίπωρε, ἵνατί καταλιποῦσα τοὺς πεδινοὺς τόπους καὶ τοὺς λειμῶνας ἐπὶ τῆς πέτρας ταύτης τὴν νομὴν πεποιήσαι; ἢ πάντως, ἵν' ἐντεῦθεν κινδυνεύσης διαφθαρῆναι.“ ἡ δὲ πρὸς τὸν λύκον ἀπεκρίνατο· „οἶδα, ὡς πολλάκις ἐμοῦ ἔνεκεν ἀργὸς διετέλεσας· καὶ δοκεῖς κατενεγκεῖν με τῆς πέτρας καὶ σεαυτῷ θέσθαι κατάβρωμα.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων βουλήν ἐτέροις παρέχουσι τὴν ἐκείνοις μὲν ὀλεθρίαν, ἑαυτοῖς δὲ ἐπικερδῆ καὶ ὠφέλιμον. ΑΝΗΡ, ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΠΩΛΟΣ ἀνὴρ τις ἐπωχεῖτο θηλείᾳ τινὶ ἵππῳ ἐγκύῳ ὑπαρχούσῃ, καὶ ὁδοιποροῦντος αὐτοῦ πῶλον ἢ ἵππον ἀπέτεκεν. ^[1]

45 (τ) ὁ δὲ πῶλος κατόπιν αὐτῆς εὐθὺς πορευόμενος καὶ ταχέως ἰλιγγιάσας πρὸς τὸν τῆς ἰδίας μητρὸς ἐπιβάτην ἔλεγεν· „ἰδού, ὄρᾳς με βραχύτατον καὶ πρὸς πορείαν ἀδύνατον· γίνωσκε τοίνυν, ὡς, εἰ ἐνταῦθα ἐγκαταλίπῃς με, αὐθωρὸν διαφθείρομαι. εἰ δ' ἐντεῦθεν ἄρῃς με καὶ ἀπαγάγῃς ἐν τόπῳ καὶ ἀνατραφῆναι παρασκευάσης, οὕτως αὖξυνθεὶς ἐν ὑστέρῳ ἐποχεῖσθαί μοι ποιήσω σε.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς ἐκείνους εὐεργετεῖν χρή, ὑφ' ὧν καὶ ἡ ἀντάμειψις τῆς εὐποίας ἐλπίζεται. ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΣ ἀνὴρ τις ἀλιεὺς παρὰ τὴν θάλασσαν ἄγραν ἰχθύων ἐποίει. ^[1]

46 (τ) πίθηξ δέ τις αὐτὸν κατιδὼν ἐκμιμήσασθαι ἠβουλήθη. τοῦ δὲ ἀνδρὸς ἐν σπηλαίῳ τινὶ ἑαυτὸν εἰσελθόντος διαναπαῦσαι καὶ τὸ δίκτυον παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καταλιπόντος ἐλθὼν ὁ πίθηξ καὶ τοῦ δικτύου λαβόμενος ἀγρεῦσαι δῆθεν δι' αὐτοῦ ἐπεχείρει. ἀγνώστως δὲ τῇ τέχνῃ καὶ ἀσυντάκτως χρώμενος καὶ τῷ δικτύῳ περισχεθεὶς ἐπὶ τῆς θαλάσσης εὐθὺς πέπτωκε καὶ ἀπεπνίγη. ὁ δὲ ἀλιεὺς καταλαβὼν αὐτὸν ἤδη ἀποπνιγέντα ἔφη· „ὦ ἄθλιε, ὤλεσέ σε ἡ ἀφροσύνη καὶ ἡ ματαία ἐπίνοια.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ τὰ ὑπὲρ αὐτοὺς μιμεῖσθαι πειρώμενοι ἑαυτοῖς ἐντεῦθεν ἐπάγουσι κινδύνους. ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ κώνωψ τις ἐλθὼν ἐπὶ κέρατος ἔστη ταύρου τινὸς πειρώμενος δῆθεν αὐτῷ ἄχθος ἐμποιήσασθαι. ^[1]

47 (τ) τοῦ δὲ ταύρου παρ' οὐδὲν αὐτὸν λογιζομένου βουλόμενος ὁ κώνωψ ἐξ αὐτοῦ ἀποπτῆναι καὶ βιάζων αὐτὸν ἔφη ὡς „εἵπερ ἐπαχθῆς σοι πέφυκα, πετασθήσομαι ἀπὸ σου.“ ὁ δὲ ταῦρός φησι πρὸς τὸν κώνωπα· „οὔτε ἐλθόντος σου ἡσθόμην οὔτε ὑποχωροῦντά σε γνώσομαι.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ ἄνθρωποι τινες εὐτελεῖς ἅμα καὶ ἄφρονες προδῆλως τυγχάνοντες δοκοῦσι καθ' ἑαυτοὺς τῶν ἐν τιμῇ τε καὶ συνέσει διαπρεπόντων ὑπάρχειν. ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΚΥΚΛΩΨ ἀνὴρ τις τῶν εὐλαβῶν τυγχάνων καὶ τοῖς πρακτέοις σεμνὸς ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν εὐμαρῶς τοῖς ἰδίῳις παισὶν συμβιοτεύων μετὰ ταῦτα ἐνδεΐα περιπίπτει ἐσχάτῃ καὶ τὴν ψυχὴν καιρίως ἀλγῶν ἐβλασφήμει τὸ θεῖον καὶ ἑαυτὸν ἀνελεῖν ἀπηναγκάζετο. ^[5]

48 (τ) λαβὼν οὖν σπάθην ἐπὶ τινὰ τῶν ἐρημικῶν τόπων ἐξῆι θανεῖν μάλλον αἰρετισάμενος ἥπερ κακῶς ζῆν. πορευόμενος δὲ λάκκον τινὰ βαθύτατον ἔτυχεν εὐρηκῶς, ἐν ᾧ χρυσίον οὐκ ὀλίγον παρὰ τινος τῶν γιγαντιαίων ἀνδρῶν ἀποτέθειτο, ᾧ Κύκλωψ τὸ ὄνομα. ἰδὼν δὲ ὁ ἀνὴρ τὸ χρυσίον φόβου εὐθὺς καὶ χαρᾶς ἀνάπλεως γίνεται καὶ ρίπτει μὲν τῆς χειρὸς τὸ ξίφος, αἶρει δὲ τὸ χρυσίον ἐκεῖθεν καὶ ἄσμενος ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐπανέρχεται. εἶτα ὁ Κύκλωψ ἐπὶ τὸν λάκκον ἐλθὼν καὶ τὸ μὲν χρυσίον μὴ εὐρηκῶς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ κείμενον ἐκεῖσε τὸ ξίφος ἐωρακῶς αὐτίκα τοῦτο σπασάμενος ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τοῖς σκαιοῖς ἀνδράσιν ἀκολούθως τὰ κακὰ ἐπισυμβαίνει, τοῖς δὲ ἀγαθοῖς καὶ εὐλαβέσι τὰ ἀγαθὰ ταμιεύεται. ΘΗΡΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΙΠΠΕΥΣ ἀνὴρ τις θηρευτῆς λαγῶν κατασχὼν καὶ τοῦτον ἐπιφερόμενος τῆς ὁδοιπορίας εἶχετο. ^[1]

49 (τ) καὶ τινι προσυπαντηθεὶς ἐφ' ἵππῳ ἀνδρὶ ἐζητεῖτο παρ' αὐτοῦ τὸν λαγῶν προσχήματι ἀπεμπολήσεως. λαβὼν τοίνυν ὁ ἵππευς τὸν λαγῶν ἀπὸ τοῦ θηρευτοῦ εὐθὺς δρομαῖος ὥχετο. ὁ

δὲ θηρευτῆς κατόπιν αὐτοῦ τρέχων φθάσαι αὐτὸν δῆθεν ἐδόκει. τοῦ δὲ ἰππέως ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος μακρὰν ἐκείνου ἀπέχοντος ὁ θηρευτῆς καὶ ἄκων φωνεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ φησιν· „ἄπελθε λοιπόν· ἐγὼ γὰρ ἤδη τὸν λαγῶν ἐδωρησάμην σοι.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς πολλοὶ ἀκουσίως τὰ ἴδια ἀφαιρούμενοι προσποιοῦνται δῆθεν ἐκοντὶ ταῦτα δεδωκέναι. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ κύων λαγωῦ κατατρέχων καὶ τοῦτον καταλαβὼν ποτὲ μὲν αὐτὸν ἔδακνε, ποτὲ δὲ τὸ ἐντεῦθεν ἀπορρέον αὐτοῦ αἷμα ἀνέλειχεν. ^[1]

50 (τ) ὁ δὲ λαγῶς ἐδόκει τὸν κύνα καταφιλεῖν μᾶλλον αὐτόν· καὶ ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· „ἦ ὡς προσφιλὴς περιπτύσσου με ἢ ὡς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος κατάδακνε.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ ἄνθρωποι τινες ἔξωθεν μὲν φιλίαν ὑποκρίνονται, ἔσωθεν δὲ κακίας καὶ ἀπηνείας πεπλήρωνται. ΜΥΕΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΙ γαλαῖς καὶ μυσὶ ποτε μάχη συνεκροτεῖτο. ^[1]

51 (τ) ἡττώμενοι δὲ κατὰ κράτος οἱ μύες καὶ γνόντες ἐξ ἀτονίας πάντως καὶ δειλίας ἡττᾶσθαι, σατράπας ἑαυτοῖς καὶ τῆς μάχης ἀρχηγούς κεχειροτονήκασιν. οἱ δὲ σατράπαι ἐμφανέστεροι θελήσαντες καὶ θαρραλεώτεροι τῶν ἄλλων μυῶν καθίστασθαι κέρατα ταῖς ἑαυτῶν κορυφαῖς περιέθεντο. εἴτα πάλιν αἱ γαλαῖ τοῖς μυσὶ προσβαλοῦσαι εἰς φυγὴν πάντας τρέπουσι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μύες φυγάδες γενόμενοι πρὸς τὰς ἑαυτῶν καταδύσεις εὐθὺς ῥαδίως εἰσήεσαν. οἱ δὲ τούτων προεξάρχοντες μέχρι τῶν ὀπῶν καὶ οὗτοι ἐν τῷ φεύγειν φθάσαντες τῆς ἐν αὐταῖς εἰσελεύσεως ὑπὸ τῶν κεράτων ἐκωλύοντο καὶ τούτους αἱ γαλαῖ καταλαβοῦσαι ὀλέθρῳ παραδεδώκασιν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ τοῖς ὅλοις ἑαυτῶν τεθαρρηκότες καὶ μὴ τὴν θεῖαν συμμαχίαν ἐκκαλεσάμενοι ὑπ’ αὐτῶν δὴ καὶ τὸν κίνδυνον ἐπισπῶνται. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ λύκος ἀρπάσας χοῖρον καὶ ἀπάγων αὐτὸν λέοντι συνήνησεν. ^[1]

52 (τ) ὁ δὲ λέων εὐθὺς ἀπὸ τοῦ λύκου τὸν χοῖρον ἀφήρπασεν. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὸν ὁ λύκος ἐν ἑαυτῷ ἔλεγεν· „πάντως καὶ αὐτὸς ἐθαύμαζον, πῶς ἂν καὶ διέμεινε παρ’ ἐμοὶ τὸ ἐξ ἀρπαγῆς μοι προσγενόμενον.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ τὰ ἀλλότρια πράγματα πλεονεκτικῶς τισι καὶ βιαίως ἐπικτώμενα τοῖς ταῦτα ἀρπάζουσιν οὐκ εἰς τέλος παραμένουσιν. ΤΑΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΑΞ ποτὲ τῶν πτηνῶν εἰς κοινήν βουλήν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων ἕκαστον αὐτῶν, τίνι τῶν ἄλλων ἐφαρμόζει τὸ βασιλεύειν, πρὸς ἀλλήλους ἐβουλεύοντο. ^[1]

53 (τ) ὁ δὲ τῶν ἔφη τοῖς λοιποῖς ὡς „ἔμοιγε προσήκει ἡ βασιλεία ἅτε κάλλει καὶ ὠραιότητι σεμνυνομένῳ.“ τῶν δὲ ἐτέρων πτηνῶν ἐπαρεσθέντων τῷ τῶν παρελθόντων εἰς μέσον ὁ κόραξ ἀντέφησεν· „ἐὰν σὺ τὴν βασιλείαν παραλάβῃς, ἄρα γε τοῦ ἀετοῦ ἡμῖν ἐπερχομένου δύνασαι ἡμᾶς τῆς ἐκείνου ἐξαιρεῖσθαι προσβολῆς;“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τὸ βασιλεύειν οὐ τοῖς τῷ κάλλει φαιδρυνομένοις ἀρμόττει, ἀλλὰ τοῖς ῥωμαλέοις καὶ γενναιότητι διαπρέπουσιν. ΝΕΑΝΙΣΚΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΥΣ νεανίσκος τις ὁδοιπορῶν ἐν ἡμέρᾳ καύσωνος ἐντυγχάνει γυναικί τινι γραΐδι, ἥτις καὶ αὐτὴ τὴν αὐτὴν ὁδὸν τῷ νεανίσκῳ συνεπορεύετο. ^[1]

54 (τ) ὁρῶν δὲ αὐτὴν ἐκεῖνος τῷ τε καύσῳ καὶ τῷ τῆς ὁδοιπορίας καμάτῳ δεινῶς ἰλιγγιῶσαν κατῴκτειρε τῆς ἀσθενείας καὶ μηκέτι ἐξισχύουσιν ὅλως πορεύεσθαι ἄρας ταύτην τῆς γῆς ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ διεβάσταζεν. ταύτην δὲ ἐπιφερόμενος λογισμοῖς τισιν αἰσχυρὰς ἐπιθυμίας δεινῶς ἐταράττετο, ὅφ’ ὧν καὶ πρὸς οἷστρον ἀκολασίας καὶ σφοδρὸν ἔρωτα ὁ αὐτοῦ ἦρθη φαλλός. εὐθὺς δὲ τῇ γῇ καταθεὶς τὴν γραΐδα ταύτη ἀκολάστως συνεγίνετο. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀπλοϊκῶς ἔλεγε· „τί ἐστίν, ὃ ἐπ’ ἐμοῦ ἐργάζῃ;“ ὁ δὲ αὐτῇ ἔφη ὡς „βαρεῖα πέφυκας καὶ τούτου χάριν ἀπογλύψαι σου τῆς σαρκὸς διανενόημαι.“ καὶ ταῦτα εἰπὼν καὶ εἰς τέλος αὐτὴν συμφθαρεῖσαν πάλιν τῆς γῆς ἐξάρας αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ νώτων ἐπέθετο. καὶ μῆκος ὁδοῦ τινος διελάσαντος αὐτοῦ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἡ γραῦς· „εἰ ἔτι σοι βαρεῖα καὶ ἐπαχθὴς πέφυκα, πάλιν με καταγαγὼν πλέον ἐξ ἐμοῦ ἀπόγλυψον.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τῶν ἀνθρώπων τινὲς τὴν ἰδίαν πληροῦντες ἐπιθυμίαν προφασίζονται, ὡς ἐξ ἀγνοίας τὸ γεγονὸς διεπράξαντο, δόξαντες

δῆθεν μὴ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἕτερόν τι τῶν δεόντων μᾶλλον πεποιηκέναι. ΗΛΙΟΣ ΚΑΙ ΒΟΡΡΑΣ ὁ Ἥλιος καὶ ὁ Βορρᾶς ἄνεμός ποτε πρὸς ἀλλήλους ἤριζον, ποῖος ἐξ ἀμφοτέρων τὸν ἄνθρωπον ἀπογυμνοῦν δύναται. ^[1]

55 (τ) ἤρξατο οὖν πρῶτος ὁ Βορρᾶς σφοδρῶς πνέειν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος καθόσον ἐψύχετο, τοῖς ἱματισμοῖς ἑαυτὸν περιέσκεπε καὶ κραταίως αὐτῶν περιείχετο, μὴ πως τῇ σφοδροτάτῃ τοῦ ἀνέμου προσβολῇ ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀναρπασθῶσιν. ὅθεν καὶ κατ' οὐδὲν ὁ Βορρᾶς τὸν ἄνδρα παρέβλαψεν οὔτε τῶν περικειμένων αὐτῷ ἀμφίων ἀπογυμνώσαι ἠδυνήθη. εἶτα καὶ ὁ Ἥλιος ἐπιλάμψας αὐτῷ καὶ τὸν ἀέρα τῆς ἡμέρας σφόδρα διαθερμάνας εὐθὺς τὸν ἄνδρα τὰ ἱμάτια παρεσκεύασεν ἀποδύσασθαι καὶ ἐπ' ὤμων ταῦτα ἐπιφέρεισθαι. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τὸ ταπεινοφρονεῖν ὑπὲρ τὸ ματαίως κομπάζειν ἐνεργέστερον ἐπὶ πᾶσι καὶ πρακτικώτερον πέφυκεν. ΚΥΝΟΔΗΚΤΟΣ ἀνὴρ τις ὑπὸ κυνὸς καιρίως δηχθεὶς ἐζήτει τὸν τὴν αὐτοῦ πληγὴν θεραπεύσοντα. ^[1]

56 (τ) ἕτερος δέ τις αὐτῷ συναντήσας ἔφη πρὸς αὐτόν· „τοῦτο προσήκει ποιῆσαί σε· ἀπὸ τοῦ τῆς πληγῆς αἵματος ἐπισταλάξαι τῷ ψωμῷ καὶ τῷ δακόντι κυνὶ τὸν ψωμὸν ἐπιρρίψαι φαγεῖν, καὶ οὕτως ἡ πληγὴ σου θεραπευθήσεται.“ ὁ δὲ δηχθεὶς ἀντέφη αὐτῷ· „εἰ τοῦτο ποιήσω, ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇδε τῇ πόλει κυνῶν ἔσομαι δακνόμενος.“ ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς, εἰ καὶ τὸν σκαιὸν ἄνθρωπον τιμήσειε τις καὶ δεξιώσαιτο, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος αὐτὸν τὸν τιμήσαντα, ἀλλὰ τοὺς ὁμοίως αὐτοῦ κακοὺς ἀγαπᾷ. ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ ὄρνις τις εὐροῦσα ὡς ὄφεως ἐσχόλαζε τῇ αὐτῶν διατριβῇ καὶ ταῦτα ἐπώαζουσα ἐκάθητο. ^[1]

57 (τ) χελιδὼν δέ τις αὐτὴν θεασαμένη „ὦ μωρὰ καὶ ἀναίσθητε“ ἔφη, „τίνος χάριν ὄφεως περιέπεις γεννήματα; εἰ γὰρ αὐξανθῶσι, σοὶ πρῶτον ἐμποιήσουσι τὸν ὄλεθρον καὶ μετέπειτα ἑτέροις.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐ χρή τινα ἐπὶ διαθέσει ἀνοσίου ἀνδρὸς πεποιθέναι πώποτε, κἂν πολλὴν αὐτῷ τὴν εὐνοίαν ἐπιδείξηται. ΣΤΡΟΥΘΟΣ ΚΑΙ ΙΕΞΥΤΗΣ στρουθὸς τις ἐπὶ μυρσίνης διέτριβε καὶ διὰ τὸ ἡδὺ τῆς τοῦ δένδρου διαίτης οὐδ' ὅλως αὐτοῦ ἀφίστατο. ^[1]

58 (τ) ἰξευτὴς δέ τις τοῦτον παρατηρησάμενος κατέσχε τε καὶ κατέθυσεν. ὁ δὲ στρουθὸς μέλλων ἀποσφαγῆναι πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγεν· „οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ, ὅτι διὰ τροφῆς ἠδονὴν τοῦ ζῆν ἀπορρήγνυμαι.“ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς καὶ ἄνθρωποι τινες δι' ἔφεισιν τροφῆς καὶ ἀβρότητας περὶ τὸ ζῆν πολλάκις ὡς μοχθηροὶ κινδυνεύουσιν. ΚΑΜΗΛΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ κάμηλος κεράτων ἐφιεμένη ἐδέετο τοῦ Διὸς ἑαυτῇ ταῦτα προσγενέσθαι. ^[1]

59 (τ) ὁ δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς μᾶλλον ἐπὶ τῇ αὐτῆς ἀπληστίᾳ καὶ τὰ αὐτῆς ὤτα ἡλάττωσεν. ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι καὶ ὧν ἔχουσιν ἀποστεροῦνται. ΧΗΝΕΣ ΚΑΙ ΚΥΚΝΟΙ κύκνοι καὶ χῆνες ἀλλήλοις φιλιωθέντες ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐξῆλθον· καὶ νεμομένων αὐτῶν ὁμοθυμαδὸν θηρευταὶ αὐτοῖς ἐπήεσαν. ^[1]

60 (τ) καὶ οἱ μὲν κύκνοι διὰ τὴν τοῦ σώματος ταχυτῆτα εὐθὺς πετασθέντες ἔφυγον, αἱ δὲ χῆνες τῇ ἑαυτῶν φυσικῇ βραδυτῇτι ἐπεχόμεναι ὑπὸ τῶν θηρευτῶν κατεσχέθησαν. ὁ λόγος παριστᾷ τοὺς μὴ ὀλοτρόπως τοῖς ἑαυτῶν φίλοις προσανέχοντας, ἀλλ' ἐν καιρῷ περιστάσεως τούτων ἀφισταμένους. ΛΥΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΗΡ λύκοι τινὲς ἐν τινὶ ποταμῷ δέρματα βοῶν ἑωρακότες καὶ ταῦτα σπουδάζοντες ἐκεῖθεν ἀνελκύσαι τῆς τοῦ ποταμοῦ πλημμύρας βαθείας οὔσης κατατολμήσαι οὐκ ἠδύναντο. ^[1]

61 (τ) ὅθεν ἐβουλεύσαντο καθ' ἑαυτοὺς πρότερον τὰ ὕδατα καταπιεῖν καὶ εἶθ' οὕτω τὰ δέρματα φθάσαι καὶ ἀναλαβεῖν. ἀνὴρ δέ τις ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτούς· „εἰ ὅλως πειραθῇτε τὰ τοσαῦτα καταπιεῖν ὕδατα, εὐθὺς διασπασθέντες καὶ τῆς ζωῆς στερηθήσεσθε.“ ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς τοῖς ἀνηνύτοις ἐξ ἀφροσύνης ἐπιχειροῦντας. ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΑΝΗΡ τέττιξ ἄνδρα τινὰ θεασάμενος

κατασχεῖν αὐτὸν μηχανώμενον ἔφη πρὸς αὐτόν· „ἐκείνοις τοῖς ὀρνέοις ἐπέρχου, παρ’ ὧν σοι
καὶ ὄφελός τι προσγενήσεται· ἐμὲ γὰρ εἰ κατάσχεις, οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ τὸ παράπαν κερδανεῖς. ^[1]

62 (τ) “ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐ χρή τινα τῶν ἀχρήστων καὶ ἀνονήτων ἐφίεσθαι. ^[5]